

Predmet: Srebrenica (okr. Nedeljko Milidragović i dr.)

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 3/17

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 26.09.2018.

Svedok Krsto Simić

Svedok optužbe Krsto Simić ostao je u svemu pri iskazu koji je pred TRZ dao 23. aprila 2015. godine. Naveo je da ga je, kao vozača, načelnik bezbednosti u Bratunačkoj brigadi Momir Nikolić poslao da, zajedno sa kolegom Obradovićem, ode na mesto Glogova gde je trebala da se iskopa grobnica. Poslan je iz Bratunca, tako što ga je prvo Ilija Stanarčević, direktor preduzeća u kojem je radio, pozvao i rekao da se javi u komandu bratunačke brigade. Iz Bratunca su, u pratnji vojne policije, u koloni, kamionima otišli do hangara u mestu Kravice. Kada su kretali niko im nije rekao zbog čega idu. Pred hangarom u Kravici zatekao je leševe. Tu je video i Radenka Đurkovića, koji je bio u civilnoj zaštiti u Bratuncu. Glavni u civilnoj zaštiti bio je Dragan Mirković zvani „Kinez“, za kojeg misli da je takođe bio pred hangarom. Rukovodio je licima koja su utovarivala tela ubijenih. Video je jedan rovokopač i manji utovarivač. Ljudi koji su bili angažovani na utovaru ubacivali su tela u vuljušku rovokopača, koji ih je onda utovarivao na kamion. Neki od ubijenih su bili u uniformama, a neki u civilu. Niko nije pričao ko je ubio te ljude. Dok je vršen utovar, oko hangara je bilo vojno obezbeđenje i vojna policija. To su bili pripadnici Bratunačke brigade. Nakon utovara, tela su odvezli prema Glogovi, gde je video samo jednu grobnicu, koja je bila dužine oko 50 do 60 metara. Na jednom delu imala je prilaznu rampu, kako bi vozila mogla lakše da priđu. Kasnije je u septembru ili oktobru, kada je ta grobnica seljena, takođe dobio nalog da vrši prevoz tela. Tela su iz Glogove prebacivana u dva navrata u Zeleni Jadar. Tada su, pored njegovog i Obrenovićevog, bila angažovana još dva ili tri kamiona. U vezi sa ovim događajima svedočio je u ranijem periodu više puta pred nadležnim organima u BiH i pred MKTJ.

Svedok Ostoja Stanojević

Svedok optužbe Ostoja Stanojević ostao je u svemu pri iskazu koji je dao pred TRZ 14. maja 2015. godine. Svedok je u vreme kritičnih događaja bio vozač u Zvorničkoj brigadi. Dragan Jokić, pod čijom je komandom bio, inače načelnik inženjerije u Zvorničkoj brigadi, naredio mu je da iz Zvornika kamionom ide u Srebrenicu radi čišćenja terena, te da se javi civilnoj zaštiti. Dolaskom u mesto Kravicu video je nekoliko ljudi u plavim radničkim odelima. Dok je dolazio do hangara u Kravici nije primetio vojnike. Trebalo je da ide u Srebrenicu u nedelju, ali mu je Rajko Đokić rekao da je mnogo vojske krenulo iz Srebrenice, da ih je mnogo poginulo, pa se odmah vratio u Zvornik. Prevezio je leševe iz Kravice u Glogovu, gde je video samo jednu grobnicu. U vezi sa ovim događajima svedočio je u ranijem periodu više puta pred nadležnim organima u BiH i pred MKTJ.

Svedok Zoran Erić

Svedok optužbe Zoran Erić ostao je u svemu pri iskazu koji je dao pred TRZ 22. aprila 2015. godine. Objasnio je da je u radio u vojnoj pekari u Bratuncu i da je upućen u zemljoradničku zadругu u Kravici, gde je došao 11. jula 1995. godine. Vojnici su ga uputili u štalu koja se nalazila iza hangara, u kojoj je zatekao Miladina Đukanovića i Mišu Nikolića. Njih trojica su imali obavezu da nahrane stoku koja se tamo nalazila. Iz štale nije mogao da vidi šta se dešava ispred hangara. Dana 13. jula 1995. godine, u poslepodnevnim satima, dok se nalazio u štali, čuo je povik „Alahu ekber“, a zatim „Hajde da podavimo četnike rukama!“ Kasnije je čuo da su četvorica zatočenika iz hangara uhvatili stražara, odvukli ga u hangar i ubili ga. Ubijeni se zvao Krsto Dragičević. Pričalo se da je drugi srpski vojnik uspeo da im otme pušku. Nakon toga je počelo „žešće pucanje“, a čuo je i detonacije bombi. Pucnjava je počela tokom dana, ali je trajala i svu noć. Ocenio je da je pucano iz više oružja, kratkim rafalima. Čuo je da dvojica zarobljenih mudžahedina pevaju četničke pesme, i njih je kasnije video mrtve ispred hangara. Hangar je bio pun ljudi. Pucnjava je prestala 14. jula 1995. godine u prepodnevnim satima, a nakon dva do tri sata neko je preko megafona pozivao preživle da izađu iz hangara. Pozivali su ljude da izađu, sa pričom da je došla cisterna sa vodom, da je došao sanitet i autobusi da ih voze. Nakon poziva čuo je u razmacima tri puta naredbu „pali“ i pucnjavu sa puta. Ljudi koji su izašli su pobijeni. Dok je trajala pucnjava nisu smeli da izlaze iz štale. To su im rekla dvojica vojnika. Sutradan, kada je prestala pucnjava, video je druge vojnike – kada su oni došli, više se nije pucalo. Vojnici su došli u štalu i naredili im da senom pokrivaju mrtve, jer su sa pet vozila naišli „plavi šlemovi“. Kasnije se ispostavilo da su to bili pripadnici srpske vojske u vozilima koje su uzeli od UMPROFOR-a. Video je da ima dosta mrtvih, misli da je ispred hangara bilo 200–300 tela. Takođe ih je bilo oko crpne pumpe i hangara, ali nešto manje nego ispred samog hangara. Video je i jednu desetinu zaklanih ljudi, čija su tela bila uz samu liniju asfalta. Nije mu poznato koliko je bilo ubijenih u hangaru, jer u njega nije ulazio. Vojnici koje je video oko hangara bili su raznoliko obučeni. Jedni su bili u uniformama sa maskirnim šarama, dok su drugi imali crne uniforme, a neki su nosili i fantomke. Nakon što su pokrili tela ubijenih slamom, bili su ponovo vraćeni u štalu, iz koje su izašli 15. jula 1995. godine. Vojska je još bila tu, a kasnije ih je zamenila civilna zaštita koja je utovarivala tela. Video je i cisterne koje su dovezene da bi oprale taj prostor na kojem su bila tela ubijenih. Prilikom utovara tela video je jedan ULT i dva kamiona žute boje. Odvoženje tela se odvijalo tokom 15. i 16. jula 1995. godine. Svi ubijeni su bili u civilnim uniformama, sem mudžahedina.